

[Ingerlise Koefoed]

På ét område er vi lidt enige med fremskridtspartiet. Vi har ikke noget imod, at der bliver ens pension til alle fremtidige pensionister den dag, folkepensionerne er til at leve af og leve ordentlig af, men den latterlige afvikling af tjenestemandspensionen, som der her er tale om, det brud på aftaler med tjenestemændene kan vi naturligvis ikke tiltræde.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Af bemærkningerne på side 2 fremgår:

»Udviklingen i de seneste 15 år har vist en konstant tilbagegang i beskæftigelsen i industri m.v. på ca. 10.000 om året og en vækst i den offentlige sektor på ca. 30.000.«

Sådan en konklusion er jo ikke ny, og det er det også denne regerings økonomiske politik at arbejde herimod, bl.a. med en ændring af de langtidslediges beskæftigelse i det offentlige, hvor man lige har ændret fra 9 til 7 måneder.

CD er endvidere enige med forslagsstillerne i, at vi må have gang i produktionen, og at vi derfor må og skal støtte det private erhvervsliv, så man igen kan få tillid til hele systemet, sætte arbejde i gang og derved skabe flere arbejdspladser.

Her ophører min enighed med fremskridtspartiet. Der er mange punkter i forslaget, som man godt kunne have lyst til at kommentere, men jeg skal kun holde mig til et par enkelte stykker.

På side 3 i bemærkningerne mener forslagsstillerne, at arbejdsmarkedets almindelige regler om opsigelsesfrist, tre måneder, må være tilstrækkelige. Man skal blot afskedige uden varsel, uden opsigelsesløn, hvis de offentligt ansatte ikke vil makke ret. Ingen vaklen, ellers ud. Opfylder de pågældende ikke deres arbejdsforpligtelser, så heller intet arbejde, og herved kunne man så få reduceret væsentligt i antallet af offentligt ansatte, siger fremskridtspartiet. Jeg vil gerne spørge fremskridtspartiet – det fremgår efter min gennemlæsning ikke klart af forslaget: hvem skal afgøre disse bortvisninger? Skal det være den lokale chef, skal det være organisationerne eller hvem?

Efter CDs opfattelse har disse bortvisningsregler en lille smule smag af diktatur, og sikken et kaos med spidse albuer og sleskhed der kunne blive inden for det offentlige.

Ytringsfrihed – nej, ikke hvis man er ansat i det offentlige.

Forslagsstillerne taler endvidere om offentlige chefposter, der skal besættes med folk med hår på brystet, ingen rysten på hånden, ingen vaklen, når barske beslutninger skal tages. Hvor skulle de komme fra, og hvor skulle de få en sådan kompetence fra – lad os kalde det dygtighed – når de samme personer efter bemærkningerne ikke må gå på kurser, som vedrører deres daglige arbejde, og som er med til at dygtiggøre dem? Jo dygtigere personale vi har ansat i det offentlige, jo bedre. Fra folketingets og ministeriel side overøser vi daglig disse mennesker med indviklet lovgivning, cirkulærer og bekendtgørelser. Hvordan skulle noget sådant kunne administreres og fortolkes rigtigt, hvis ikke vi i det offentlige havde dygtige folk?

CD mener, dette smager af hetz mod de offentligt ansatte.

Der skal efter lovforslagets § 3 være højst 1.000 tjenestemænd. Vi har i den sidste tid set, hvor hårdt brug vi har for tjenestemandssystemet. Tænk, hvis vort politi ikke lovlydigt opfyldte deres tjenestemandforpligtelser, og hvad med forsvarets tjenestemænd? Sikken et ragnarok vi kunne få herhjemme!

Efter CDs opfattelse kan intet erstatte den loyalitet, som disse tjenestemænd gang på gang udviser over for den enkelte borger og over for samfundet.

Jeg skal sluttelig gøre forslagsstillerne opmærksom på, at den protest, der i 1968–69 lød i tjenestemændenes rækker, kommer til at gå i opfyldelse, hvis sådan et forslag gennemføres. Man sagde dengang, at det var meget farligt at indregne pensionsbidraget i lønnen, for i løbet af nogle få år ville man bare fra politisk side sige, at man havde glemt, at tjenestemandsbidraget blev betalt af den pågældende selv. Det var løn, men de fik jo ret, hvis dette gennemføres.

Jeg skal til slut på CDs vegne afvise lovforslaget. Vi går ind for tjenestemandssystemet, og vi føler, at de offentligt ansatte er en loyal arbejdskraft, som man må acceptere. Den loyalitet vil CD gerne være med til at betale bedre for, end tilfældet er i dag.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det radikale venstre vil stemme imod lovforslaget.